

*Παιδιά
Κυριακή*

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΤΡΕΛΑΙΝΟΤΑΝ ΝΑ ΠΊΝΕΙ ΤΗ ΒΡΟΧΗ

Μιά φορά κι ένα καιρό ήταν ένα αγόρι που το λέγαν Γιώργο. Εκεί που όλα τα παιδιά τρελαίνονταν να τρώνε παγωτά ή σοκολάτες ή να πίνουν πορτοκαλάδα, ο Γιώργος τρελαινόταν να πίνει... τη βροχή. Μόλις έπιανε βροχή, του Γιώργου του τρέχανε τα σάλια. Ετρεχε γρήγορα γρήγορα, άνοιγε μια στομάρα τόσοση κι έπινε τη βροχή. Υστερα ερχόταν πίσω στο σπίτι και η μαμά του τον πλάκωνε στο ξύλο. Γιατί βέβαια ο Γιώργος ερχόταν στο σπίτι σαν βρεγμένη γάτα. Παλτό, πουλόβερ, πουκάμισο, παντελόνι, κάλτσες, παπούτσια, όλα ήτανε μούσκεμα. Η βροχή δεν αστειευόταν κι ο Γιώργος ήθελε... να την πιεί όλη.

Το χειμώνα που κάθε μέρα βρέχει, ο Γιώργος δεν είχε πιά άλλο παλτο, άλλο πουκάμισο, άλλο πουλόβερ και άλλες κάλτσες και παπούτσια να φορέσει γιατί όλα ήταν μούσκεμα. Ετσι η μαμά του σκέφτηκε να κάνει κάτι γι αυτό. Πήγε η κακομοίρα και του αγόρασε μια ομπρέλα.

-Γιωργάκη, παιδάκι μου, του είπε με το καλό, μιας και σου αρέσει να είσαι μέσα στη βροχή, δεν παίρνεις αυτή την ομπρέλα για να μη βρέχεις τα ρούχα σου;

Ο Γιώργος ευχαρίστησε τη μαμά του γιατί όλα κι όλα, είναι ευγενικό παιδί. Μόλις λοιπόν άρχισε η βροχή, τρέχει ο Γιώργος με την ομπρέλα ανοιγμένη. Ανοίγει και τη στομάρα του, αλλά η βροχή δεν έμπαινε μέσα. Η ομπρέλα δεν την άφηνε.

Ο Γιώργος ήταν πολύ στενοχωρημένος. Ηθελε να ευχαριστήσει και τη μαμά του αλλά ήθελε και να πιεί λίγη ακόμη απο τη βροχούλα που έπεφτε δροσερή δροσερή και νόστιμη. Τότε ξέρετε τι έκανε; Πήρε το ψαλίδι κι άνοιξε μια τρυπούλα στην ομπρέλα. Απο την τρυπούλα περασε μέσα ένα καλαμάκι. Το καλαμάκι το έβαλε στο στόμα του. Τώρα η βροχή περνούσε απο την τρυπούλα στο καλαμάκι κι απ' εκεί κατευθείαν στο στόμα του Γιαννάκη. Ετσι όλοι ήταν ευχαριστημένοι. Κι η μαμά, κι ο Γιάννης και η ίδια η βροχή.